

אָזְקֵנִי נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר
לְמַתָּכָה אֶל פְּזֹהַרְתִּי תְּצִוָּל "אֶל שְׁדָךְ מִקְוֹה שְׁדָךְ רַבְבָּשׂ עַזְהָה תְּקֹזָעַ לְפָלָא"
חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יָצָא לְאוֹר עַי "הַזָּאת נִצְחָת וְגַנְחָת שְׁעִיר יִשְׁבִּת תִּיקְוֹן המידות ۳۰

שְׁדָךְ הַלְּמֹדָךְ לְלוֹט בָּבְמַנְחָם אָבָּה:

סְפִּירָה לְקָצְבֵּץ פְּאֹזְקָרְיָז חַזְקָעָה:

תוֹרָה ס' (חַכּוֹל סְתִּיחָלָת סְתִּולָה כְּמוֹפָה)

"בְּרָאשִׁית - לְעִינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל". כי יש עגנין דמבחן על עינא, שהם רומי רבתי ורומי זעירתא, במוּבָא (ברעיא מהימנא, פינחים דף רגב). זהה בחינות (קחה'ת י"ב): "וַיָּשִׁבוּ הָעָבִים אחר הַגְּשָׁם" - זה מאור עיניהם, שהוזלך אחר הבקיה'. כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (שבת קנא), שעליידי הבקוי הזלך ומסתלק מאור עיניהם. זהה בחינות שקיעת האור במערב, כי במערב חמה זורחת ובמערב שוקעת, נמצא שמערב הווא שקיעת האור. וכל זה עליידי בחינות הבקוי, שעליידי מסתלק מאור העינים פג"ל, שהוא בחינות שקיעת האור פג"ל. כי מערב - ראשיתבות: "רְחֵל מִבְּכָה עַל בְּגִיה" (ירמיה ל"א), (במוּבָא בכתבי הארץ), כי שכינה במערב (ביבא-בתרא כה), והשכינה בזוכה ומיללת, בביבול, על ישראל, בחינות (ירמיה ל"א): "רְחֵל מִבְּכָה עַל בְּגִיה, מִאֲנָה לְהַגְּחָם עַל בְּגִיה כִּי אַיִּגְנוּ" - שהוא בזוכה על צרת ישראל, המפוזרים בגוים ו איינם על מקומם. ועל-בון שקיעת האור במערב, כי עליידי הבקיה מסתלק מאור עיניהם, זהה בחינות שקיעת האור פג"ל. זהה בחינות כתל המערבי, שם השכינה בזוכה ומיללת על חרבן בית-המקdash, כי ב"מערב" שם רחל מ בכאה על בוגיה, פג"ל.

רִישׁ 'מְאוֹרִי אֹר וּמְאוֹרִי אָש' (עין זהר בראשית כ), וזה זה לעתה זה. שכשיש כה ל'מְאוֹרִי אֹר', אֹזִי גְּבָנָעִין 'מְאוֹרִי אָש', וכן

לְהַפְּךָ, חַם וּשְׁלוּם, שֶׁכְשֶׁגְבָּגָעִין וְגַסְתָּלְקִין מֹאוּרִי אֹר, חַם וּשְׁלוּם,
אַזִּי מַתְגָּבֵרִין 'מֹאוּרִי אַשׁ'. וַזֵּה בְּחִינַת חֶרְבָּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, בְּחִינַת
(איְבָה א): "מִמְרוֹם שְׁלָח אַשׁ בְּעַצְמָתִי", כִּי גַתְגָּבָרְוּ מֹאוּרִי אַשׁ
עַל-יְדֵי שֶׁגְסָתָלְקָוּ מֹאוּרִי אֹר, בְּבְחִינַת: "רְחַל מִבְכָּה עַל בָּגִיה", כִּי
הַבְּבִיה הַזָּא בְּחִינַת הַסְּתָלְקוֹת מֹאוּרִי אֹר בְּגַל, וְאַזִּי מַתְגָּבֵרִין,
חַם וּשְׁלוּם, מֹאוּרִי אַשׁ, בְּחִינַת: "מִמְרוֹם שְׁלָח אַשׁ" וּכְוֹי בְּגַל:

וַזֵּה בְּחִינַת הַהְעַלְמָה, שְׁגַתְעַלְמָה הַיְפִי וְהַפְּאָר שֶׁל כָּל הַעוֹלָם. כִּי
יֵשׁ צְדִיק, שַׁהְזָא הַיְפִי וְהַפְּאָר וְהַחַזְן שֶׁל כָּל הַעוֹלָם כָּלֹז,
בְּבְחִינַת (בְּרִאשִׁית ל"ט): "זִוְּהִי יוֹסֵף יִפְהִיתְתָּאָר וַיִּפְהִיתְמָרָאָה", בְּחִינַת
(תְּהִלִּים מ"ח): "יִפְהָ נֹסֵף מִשּׂוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ" (ועין זהר ויגש רוי). כִּי זֶה
הַצְּדִיק הַאֲמָתִי שַׁהְזָא בְּחִינַת יוֹסֵף, הַזָּא הַהְדוֹר וְהַיְפִי שֶׁל כָּל
הַעוֹלָם, וּכְשֶׁזֶה הַיְפִי וְהַפְּאָר גַתְגָּלָה בְּעוֹלָם, דְהִינּוּ כְשֶׁזֶה הַצְּדִיק,
שַׁהְזָא הַיְפִי שֶׁל כָּל הַעוֹלָם, גַתְפְּרָסָם וְגַתְגָּדָל בְּעוֹלָם, אַזִּי גַפְתָּחֵין
הַעִינִים שֶׁל הַעוֹלָם. שֶׁכָּל מֵי שְׁגָכְלָל בְּזֶה הַחַזְן הַאֲמָת שֶׁל זֶה
הַצְּדִיק, שַׁהְזָא הַחַזְן וְהַיְפִי שֶׁל הַעוֹלָם, דְהִינּוּ שְׁמַתְקָרְבָּן אַלְיוֹ וְגַכְלָל
בּוֹ, גַפְתָּחֵין עִינִים וַיְכֹל לְרָאֹת, וְהַעֲקָר לְהַסְתָּבֵל עַל עַצְמוֹ.
וּכְמַבָּאָר לְעַיל (בְּסִימָן ס), שְׁעַל-יְדֵי שְׁמַתְקָרְבָּן לְצְדִיק אֲמָתִי, שַׁהְזָא
בְּחִינַת (מִשְׁלֵי י): "צְדִיק יִסּוּד עַולָּם", בְּחִינַת יִסּוּד הַפְּשָׁוֹט, שְׁמַמְנוֹ
גַמְשְׁבִּין כָּל הַאֲרָבָּעָה יִסּוּדֹת, בְּבְחִינַת (בְּרִאשִׁית ב): "וְגַהְרָ יָזָא
מַעַדְן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגּוֹן, וּמַשְׁם יִפְרֹד וְהִיה לְאֲרָבָּעָה רַאשִׁים";
גַהְרָ יָזָא מַעַדְן' - זֶה בְּחִינַת: 'צְדִיק יִסּוּד עַולָּם', שַׁהְזָא בְּחִינַת
יִסּוּד הַפְּשָׁוֹט, אֲשֶׁר "מַשְׁם יִפְרֹד וְהִיה לְאֲרָבָּעָה רַאשִׁים" - הִינּוּ
בְּחִינַת הַאֲרָבָּעָה יִסּוּדֹת, שְׁגַמְשְׁבִּין מִן הַצְּדִיק בְּגַל. וּכְשְׁמַתְקָרְבָּן
אַלְיוֹ, עַל-יְדֵי זֶה רָאוּ לֹז לְהַסְתָּבֵל בְּעַצְמוֹ עַל כָּל הַמְדֹזָת, אֵיךְ הַזָּא
אוּחָז בְּהָם. כִּי כָל הַמְדֹזָת גַמְשְׁבִּין מִן הַאֲרָבָּעָה יִסּוּדֹת, כִּידּוֹע (עִזָּה

זֶקְןָ נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תָלְןָ אֲשֶׁר פִּזְחָרֶת צַצְמָל "אֲשֶׁר אֲשֶׁר מִקְוֹה שֶׁדֶבֶר אֲשֶׁר מִסְפָּרִי רַבְבָּשׂ עַזְהָה תַּקְזֹז לְפָלָל" →
"חַק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹרָעִי הַוֹּצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָתִי" שְׁעִירִית תִּיקְוָן המידות → 30

בלקו"א ס"י ד' את ח'), זה ארבעה יסודות גִּמְשְׁכִין מִן הַצְדִיק בְגַ"ל,
וְעַלְיכֶן כִּשְׁגַתְגָּלָה זוּה הַצְדִיק, שַׁהוּא הַחֲנוּן וְהַיְפִי שֶׁל הַעוֹלָם, כֹּל מֵי
שְׁמַתְקָרְבָן וְגַכְלָל בְּזֹה הַחֲנוּן הַאֲמָת, גַּפְתָּחוּן עִינָיו, וְרוֹאָה וּמְסֻתָּפָל
עַל עַצְמוֹ, אֵיךְ הוּא אָוחָז בְּכָל הַמִּדּוֹת, שְׁגִמְשְׁכִין מִאֲרָבָעָה
יסודות, שְׁהָם גִּמְשְׁכִין מִהַצְדִיק בְגַ"ל. וְגַם יִכּוֹל לְרִאּוֹת וּלְהַסְתָּפֵל
בְגַדְלָת הַשֵּׁם וּלְהַסְתָּפֵל בְּעוֹלָם, עַל-יְדֵי שְׁגַתְגָּלָה עִינָיו עַל-יְדֵי
הַתְּגָלוֹת הַפְּאָר שֶׁל הַצְדִיק הַאֲמָת בְגַ"ל.

כִּי כִּשְׁזֹה הַצְדִיק גַּתְגָּלָה וְגַתְפְּרִסָם בְּעוֹלָם, זוּה בְּחִינַת 'שֵׁם',
דְּהַיָּנוּ שְׁגַתְגָּלָה וְגַתְפְּרִסָם וַיֵּשׁ לוּ שֵׁם בְּעוֹלָם, וּבְתוֹךְ זוּה הַשֵּׁם שֶׁל
הַצְדִיק הַאֲמָת מִלְבָשׂ וּמִשְׁתָּף שֶׁמוֹ יַתְבִּרְךָ, כִּי 'שֵׁמוֹ מִשְׁתָּף
בְּשֶׁמֶנוּ' (מצוין לעיל בס"י ס"ו בפנים). נִמְצָא כִּשְׁגַתְגָּלָל שֵׁם הַצְדִיק,
גַּתְגָּל שֶׁמוֹ יַתְבִּרְךָ, וְכֹל מַה שְׁגַתְגָּל יֹתַר שֵׁם הַצְדִיק, גַּתְגָּל
יֹתַר שֶׁמוֹ יַתְבִּרְךָ, כִּי בַּיּוֹכָל, כִּי שֶׁמוֹ מִשְׁתָּף בְּשֶׁמֶנוּ בְגַ"ל. וְשֵׁם הֵי
הַזָּא בְּחִינַת (זבריה י"ד): "ה' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד" כִּי שֶׁמוֹ יַתְבִּרְךָ הַזָּא
אֶחָדוֹת פְּשָׁוֹט, אֲזֵד לִמְטָה מִשְׁתָּלֵשֶל מִשְׁמוֹ יַתְבִּרְךָ בְּחִינַת
הָאֲרָבָעָה יסודות, כִּי שֶׁמוֹ אֶחָד יַתְבִּרְךָ - הַזָּא בְּחִינַת אֲרָבָע
אוֹתִיות הַשֵּׁם. וְעַל-יכֶן לִמְטָה גַּשְׁתָּלֵשֶל מִשְׁמוֹ יַתְבִּרְךָ בְּחִינַת
הָאֲרָבָעָה יסודות. וּמְתַחְלָה מִשְׁתָּלֵשֶל מִאֲרָבָע אוֹתִיות הַשֵּׁם
בְּחִינַת תָּלָת גּוֹגִין דְּעִינָא וּבַת עֵין, וְאַחֲרֵיכֶד מִשְׁתָּלֵשֶל לְאֲרָבָע
יסודות. וּמִקְדָם מִשְׁתָּלֵשֶל לְבָחִינַת: 'צְדִיק יִסּוּד עוֹלָם', שְׁמַמְנוּ
גִמְשְׁכִין כָּל הָאֲרָבָעָה יסודות. וְזֹה: "רָאוּ כִּי קָרָא ה'" בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל"
(שםות ל"ה) (ועין זהר תרומה קnb). - 'רָאוּ' דִּיקָא, כִּי עַל-יְדֵי שְׁגַתְגָּלָה
וְגַתְגָּל שֵׁם בְּצַלְאֵל, עַל-יְדֵי זֶה 'רָאוּ', כִּי עַל-יְדֵי זֶה גַּפְתָּחוּן
הַעִינִים וְרוֹאִים בְגַ"ל. וְזֹה: "כִּי קָרָא ה'" בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל", הַיָּנוּ, כִּי הֵי
הַזָּא בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל, כִּי שֶׁמוֹ מִשְׁתָּף בְּשֶׁמֶנוּ, וְעַל-יְדֵי זֶה רָאוּ בְגַ"ל.

כִּי כְּחַדְרָאֹת גַּמֶּשׁ גַּמֶּשׁ מִבְּחִינַת הַשֵּׁם, שַׁהוּא בְּחִינַת אַרְבָּעָ אֲוֹתִיות, שַׁמֶּשׁ גַּמֶּשׁ תְּלַת גּוֹנִין דְּעִינָה וּבָת עֵין כְּפָגָל. וְזֹה בְּחִינַת שְׁבָת - שֵׁין בָּת. שֵׁין - תְּלַת גּוֹנִין דְּעִינָה, בָּת עֵין (תקון ע) - כִּי שְׁבָת שַׁמָּא דְּקָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא' (זהר יתרכז דף פח). גַּם הַצָּדִיק הוּא בְּחִינַת שְׁבָת, כִּמו שְׁבָת זָבֵב (בזהר נְשָׂא דָף קמד): 'אָנָת הוּא שְׁבָת דְּכָלְהִי יוֹמִי'. וְזֹה: "רָאוּ בַּי ה' נָתַן לְכֶם אֶת הַשְּׁבָת" (שְׁמוֹת ט"ז) - רָאוּ דִּיקָא, כִּי שְׁבָת, שַׁהוּא שַׁמָּא דְּקָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, הוּא בְּחִינַת כְּחַדְרָאֹת, בְּחִינַת תְּלַת גּוֹנִין דְּעִינָה וּבָת עֵין כְּפָגָל.

סְרִיר קַצָּפֶר לְקֹאַטְּזֵץ מַזְגָּעָרִיךְ הַשְׁוֹבְּנָה:

בראשית לעיני כל ישראל - סז

א הצדיק האממת הוּא הPAIR ויהי ויהחן של כל העולם כלו והוא
הבעל הבית של כל העולם כלו. והוא בחינת בעל הבית של
בית המקדש. כי הוא מAIR לבית המקדש ולכל העולם כלו. כי
הוא האור והPAIR ויהי ויהחן של כל העולם. וכשזה הצדיק
נתרפס ונתגדל שלו בעולם עלי-ידי-זה נתגדל שלו יתברך. וכל
מה שמתגדל ומתרPAIR שלו יותר מתגדל ומתרPAIR שם השם
יתברך ביותר. וכל מי שנבל בזה האמת שהוּא הPAIR
ויהחן האמת של כל העולם פג"ל דהינו שמתקרב אליו ונבל
בשמו עלי-ידי-זה נפתחין עיניו ומתחילה להסתכל על עצמו על כל
המדות איך הוא אוחז בהם. ולשוב בתשובה על כל המדות רעות
שפוגם בהם. וזוכה להסתכל בגדלת הבורא יתברך ולהסתכל
בתוך העולם וזוכה שימשיך עליו מהין קדושים וטהורים מהיהם

אָנֹכִי נְתַנֵּךְ וְלֹא יַעֲבֹר
לְתַלְגֵּךְ כִּי הַזְּרַעַת אֲשֶׁר שָׂרַט מִקְוֹה שְׂדֵךְ אֲחֵר מִסְפֵּרִי רַבָּךְ עַזְּחָה תַּקְוֹעַ לְפָלָא
"חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר ע"י הַזָּאת "נְצָחָת וְאַגְּנָחָת" שְׁעִיר יִשְׁיבָת תִּיקְוֹן המידות

פרק י' פָּזָר מִזְרָחָה קָה שְׁמָעָן:

פה וּבָל יוֹם שְׁלִישִׁי הַגּוֹפֶר לְעֵיל תְּהִלָּה לְאֵל הִיה לְנוּ נִיחָא, וְחַזְרָנוּ
לְאִתְגָּנוּ מַעַט מַעַט אָוֹר לְיוֹם רַבִּיעִי בְּתִחְלַת הַלִּילָה הַתְּחִילָה
הַקְּפִיטָאָן לְנֶגֶן עַל אַיִּזהְכָּלִי זָמָר, וְשָׁאַל אָוֹתִי אִם אָנִי יִכּוֹל לְנֶגֶן,
הַשְּׁבָתִי לוֹ לֹא וְדַבֵּר עַמִּי מַעֲגִינֵּן כָּלִי זָמָר וְהַתִּחְלַתִּי לְדַבֵּר עַמִּים
מַעֲגִינֵּן רְקוּדִין, שְׁבִיגִינֵּנוּ מְרֻקְדִּין בְּיוֹם טֹב וְעַל חַתְּגָה, בְּתוֹךְ כֵּד
יָרַדְתִּי אֶל הַבִּית בְּתוֹךְ כֵּד גַּתְעֹרְרוּ הֵם וְהַתִּחְילָה אֶחָד מֵהֶם לְרַקֵּד
הַרְבָּה, וְאַזְּיִגְתָּעֹרְרָה רַיִ"א לְרַקֵּד גַּם כֵּן קָצָת וְאַחֲרָכֵד יָרַד לְשִׁמְשָׁה
אָוֹתִי בְּסָעָדָה, כִּי אָנִי כָּבֵר יִשְׁבָּתִי לְאָכְלָה וְהֹא לֹא אָכְלָה עָדִין,
וְגַמְרָתִי סָעָדָתִי לְבָדֵי וְאַחֲרָכֵד אָמֵר רַיִ"א שִׁישָׁ לֹז חַשְׁקָה לְרַקֵּד עוֹד
וְעַלְיָנוּ עַל הַסְּפִינָה, וְהַקְּפִיטָאָן עִם עוֹד אֶחָד הִיּוּ מַנְגָּנִים בְּאַיִּזהְ
כְּלִי-שִׁיר פְּשֻׁוּטִים, וּרַיִ"א הִיה מְרַקֵּד הַרְבָּה מִאֵד, עד שְׁאַחֲרֵיכֵד
רַקְדָּתִי גַּם אָנְכִי עִם רַיִ"א הַרְבָּה, וְגַם שְׁנִי מַטְרָאָסִין רַקְדוֹ. הֵם
רַקְדוֹ וְשְׁמָחוֹ, וְלֹא יִדְעַז מָה שְׁמָחוֹתָם, וְאַגְּחָנוּ, תְּהִלָּה לְאֵל, רַקְדוֹ
וְשְׁמָחוֹ, שְׁאָנוּ זֹכִים לַיְלָה לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, לְאָרֶץ הַקּוֹדֶשׁ, לְהַכִּיר
אֶת מֵי שְׁאָמֵר וְהִיה הָעוֹלָם וּבָמוֹ שְׁמוֹבָא מִשְׁלָל בְּשָׁם הַבָּעֵל-שָׁם-
טוֹב, זָכְרוֹנוּ לְבָרְכָה (בְּסֶפֶר "תְּזִלּוֹת יַעֲקֹב יוֹסָף"), מַעֲגִינֵּן בְּזִימָלָה,
שְׁהִיה בְּשִׁבְיָה, וְהַגִּיעַ לֹז אָגָּרָת מִאָבִיו, וְרַצָּחָה לְשָׁמָחָה, וְהַשְּׁקָה אֶת
כָּל מֵי שְׁהִיה עִמוֹּ עד שְׁגַשְׁתָּבָרוֹ, וְרַקְדוֹ וְשְׁמָחוֹ הֵם רַקְדוֹ וְשְׁמָחוֹ
בְּהַזְּלָלוֹת וְשְׁבָרוֹת, וְהֹא רַקֵּד וְשְׁמָחָה בְּתוֹכָם עַל שְׁהִגִּיעַ לֹז יִדְיָעָה
מִאָבִיו וְהִיה זוּת בְּעִינֵינוּ לְפָלָא גָּדוֹל, שְׁזָכִינוּ לְרַקֵּד וְלְשָׁמָחָה עַל
הַסְּפִינָה, שְׁהִיוּ כָּלִם עַכּוּ"ם, וְלֹא הִיה בִּגְנִיהָם שָׁוָם יְהוּדִי, כִּי אִם
אַגְּחָנוּ שְׁנִינוּ לְבָדְכִי זֶה יִדּוּעַ לְנוּ, שְׁעַקר הַתְּחִזְקָות הַזָּהָר שְׁמָחָה,
כִּי חִדּוֹת ה' הִיא מִזְכָּם, כִּמְבָאָר בְּדָבְרֵינוּ פָּעָמִים הַרְבָּה בְּלִי
שְׁעֹור גַּם בְּכָל יוֹם רַבִּיעִי הַלְּבָה הַסְּפִינָה כִּסְדָּר בְּעֹזֶרֶת הַשָּׁם

זֶקֶן נָתֵן וְכֹא יַעֲבֹר

יַתְבִּרְךָ:

פּוֹ בַּיּוֹם רַבִּיעִי אַחֲרֵי חִצּוֹת הַוְדִיעָה לְנוּ הַפּוֹפֶר הַאַשְׁכָּנָזִי שֶׁכְּבָר
הַלְּבָנוֹ שֶׁלְּשָׁה חַלְקֵי הַדָּרֶךְ שִׁישׁ מַאֲדָעָם לְסִטְנָבוֹל בְּרוֹךְ הַשָּׁם אֲשֶׁר
הַבְּיַאֲגִי עַד הַלּוֹם בְּלֵי סְכָנָה וּבְלֵי סְעָרָה וּבְלֵי פְּחָד בְּעֹזֶרֶת הַשָּׁם
יַתְבִּרְךָ כֹּן יִגְמַר הֵא בְּעָדֵי לְהַבְּיַאֲגִי מִתְּרָה לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:
פּוֹ גַּם בַּיּוֹם רַבִּיעִי הַגּוֹכֶר לְעֵיל אָמָר לְנוּ הַקְּפִיטָן שֶׁנָּאָמָר לוֹ
אֵיזֶה דָּבָר מַאֲכָל שֶׁאָפָּשָׁר לְנוּ לְאָכְלָה וְהַכְּלָי יִתְן לְנוּ הַזֶּה שֶׁמְּנָזֵן זִית
אוֹ סִירְדָּעָלִין דְּהַיָּנוֹ דְּגִים מִלְזָחִים קְטָפִים, אוֹ מַאֲסְלִינִים [זִיתִים
שְׁחוֹרִים] אוֹ מִינִי קְטָפִיות, כֵּל אֲשֶׁר נִחְפֹּצֶן הַכְּלָי יִתְן לְנוּ אָכְלָל לֹא
רְצִיתִי הַיּוֹם לְקַבֵּל מִמְּנָנוֹ מַאוֹמֶה, וּגְתָתִי לוֹ תְּש׽ׂוֹאות חֹן עַל הַחֶסֶד
שְׁרוֹצָה לְעַשׂוֹת עַמְּנָנוֹ, אָכְלָל לֹא רְצִיתִי לְקַבֵּל דָּבָר בְּרוֹךְ הַשָּׁם אֲשֶׁר
נִתְן אָזְתָנוֹ לְחֹן וְלִחְסֵד בְּעִינֵיהֶם וּבְרוֹךְ הַשָּׁם בְּכָל יוֹם רַבִּיעִי לֹא
הִיה לְנוּ שָׁוָם מַחְוֹשׁ כָּלֶל, וְאָכְלָנוֹ וְשָׁתִינוֹ מַה שְׁחִיה בִּידֵינוֹ בְּעֹזֶרֶת
הַשָּׁם יַתְבִּרְךָ כִּדְרֵךְ כָּל הַבְּרִיאָים תְּהִלָּה לֹאָל:

פּחַ בַּיּוֹם שְׁשִׁי, עַרְבַּ-שְׁבַת-קְדֵשׁ פְּרִשְׁתַת תְּזִירִיעַ מִצְרָעָה בְּאָנוּ בְּעֹזֶרֶת
הַשָּׁם לְסִטְנָבוֹל וְעַמְּדָה הַסְּפִינָה אֶצְל הַסְּפָר, וּגְתָמֵה מַה הַתְּקִרְבּוֹת
הַסְּפִינָה אֶל הַיְבָשָׁה עד שְׁקָדֵשׁ הַיּוֹם וּמְחֻמָּת זוֹה גַּשְׁאָרָנוּ עַל
הַסְּפִינָה גַּם בְּשִׁבְתַת קְדֵשׁ:

קְדֵשָׁר כְּלָקְאָטִי שְׁעַצְוָת הַזְּוּבָעִי:

יכַּתְפֵּלָה וְאָמוֹנָה וְנֶפֶם וְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל הַם בְּחִינָה אַחַת וּתְלוּיִם זוֹה
בָּזָה. וּכְפִי הַפְּגָם שְׁפֹגְמִין בָּהָם חַסְיוֹשָׁלוֹם מַאֲרִיכִין הַגָּלוֹת, וּכְפִי
מַה שְׁזֹובִין לְעָסָק בָּהָם וּלְתַקְנָם כְּמוֹ כֹּן מִקְרָבִין הַגָּאָלה (שם ז).
וְהַתְפֵּלָה הִיא בְּחִינָת אָמוֹנָה, וּמִסְגָּל לְזֹבְרוֹן וּגְצָל מִשְׁבָּחָה שַׁהְיָא
תְּלוּיָה בְּפֶגֶם אָמוֹנָה (שם).

צַדָּקָה נְתָנָה וְלֹא יַעֲבֹר

לְתַלְלָה מִצְמָר פֶּזֶחֶת אֶצְבָּל "אֵל" שֶׁאָזְרָא מִקְוָה שֶׁרֶדֶת מִסְפָּרִי רַבָּא עַזְהָה תַּקְוֹז לְפָלָא" →
"חַק נְתָן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹרָעִי הַזָּאת "נְצָחָת וְאַגְּזָה" שְׁעִיר יִשְׂבִּת תִּיקְוָן המידות → 30

יל מעין חכמת התורה יוצא מתקלה, על כן עקר ברור פסק ההלכה זובין על-ידי תפלה, ונחשב כאלו חדש את העולם, וזוכה לברר הטוב מהרע שבכל הארץ יסודות שהוא תקון הכל, ועל-ידי זה זוכה להשפיל החולקים עדי ארץ (שם ח).

טו עקר החיות מתקבלין מתקלה. על-בון צrisk להתקל בכל כחו כדי להבנים כחן באזתיות תפלה ולהחדש כחן שם. ועל-ידי זה זובין לאמננה (שם ט).

עו לפי מעלה תפלה בן נותגן לו זוגו, וכן נותגן לו פרנסתו (שם).

וי על-ידי תפלה בשילמות משפייע חיות לכל שלשה חלקו עולם השפלה ועולם הקובבים ועולם המלאכים (שם).

יח בשאנם עומד להתקל איז באים מתחשבות זרות וקלפות ומסבבין אותו ונשאר בחשד ואין יכול להתקל. ותכלית התקנה لهذا שתראה שייצאו הדבורים מפה באמת, ועל-ידי התקבה היוצאת מפה באמת, היא תשים לך פתח בחשד שאתה גcord בו ותזכה להתקל היטב (ועין בפניהם מבאר יותר בזה, וגם שזה עצה גדולה לכל דרכי עובדות ה' עין שם בסימן ט). זה עקר שבתקלו ותחינטו ושיחתו, אף על פי שאפשר לו לדבר שום דבר מגדל בחשד והבלבול המסביר אותו מאי מכך צד, אף על פי בן על כל פנים יראה לדבר הדבור באמת באיזה מדרגה גמובה שהוא, כגון לمثال שיאמר ה' הו שיעה וכו' באמת, אף על פי שאיננו יכול לדבר בחיות בראשי, אף על פי בן יבריח עצמו על כל פנים לדבר באמת בנסיבות כפי מה שהוא, ועל-ידי זה יAIR לו האמת שיבול להתקל בחסדו הגדול יתברך, ועל-ידי זה הוא מתkon ומקים כל העולמות (שם קיב).

זֹקֶן נָתֵן וְכֹא יַעֲבֹר

שְׁפָרֶר שְׁפָרֶר שְׁפָרֶר שְׁפָרֶר שְׁפָרֶר

וְחַזֵּר וּבְלָה הַלְּחָם אֲצָלָם, וְחַזְרוֹ וְצַעֲקוֹ בְּגַ"ל וְחַזֵּר וּבָא אֲצָלָם
בְּעַטְלָיְר שְׁהִיה כְּבָד פָּה וְהַתְּחִילָה לְדִבֶּר עַמּוֹ וְהִיה מְגֻמָּגָם בְּלִשּׁוֹנוֹ,
וְלֹא יִדְעַו מָה הוּא אָוּמָר וְהֹא הִיה יוֹדֵעַ מָה הֵם מְדֻבְּרִים, אֲךָ הֵם
לֹא יִדְעַו מָה הוּא אָוּמָר, בַּי הִיה מְגֻמָּגָם בְּלִשּׁוֹנוֹ בְּגַ"ל וְנַתֵּן לָהֶם
גַּסְיכָן לְחָם לְאַכְלָה, וְהַלְּךָ לֹא גַּסְיכָן בְּגַ"ל וּבְרָכָם גַּסְיכָן שְׂיִיחָיו בְּמֹתוֹ,
וְהַלְּךָ לֹא הַכְּל בְּגַ"ל.

וְחַזֵּר וּבָא בְּעַטְלָיְר שְׁהִיה צְוָאוֹ עֲקָם, וְהִיה גַּסְיכָן בְּגַ"ל וְחַזֵּר וּבָא
בְּעַטְלָיְר בְּעַל חַטּוֹטְרוֹת, (שְׁקוּרִין הַזִּיקָּר) [גִּיבְנָת], וְחַזֵּר וּבָא
בְּעַטְלָיְר בְּלֹא יָדִים וְחַזֵּר וּבָא בְּעַטְלָיְר בְּלֹא רְגָלִים, וְכֹל אֲחָד נַתֵּן
לָהֶם לְחָם, וּבְרָכָם שְׂיִיחָיו בְּמֹתוֹ, הַכְּל בְּגַ"ל.
אַחֲרִיכָּה חַזֵּר וּבְלָה הַלְּחָם אֲצָלָם וְהַתְּחִילָה לְיַלְּךָ לְיִשּׁוֹב, עד שְׁבָאוּ
לְאַיִּזה.

דָּرָךְ וְהַלְּכוֹ עַל אֹתוֹ הָדָרָךְ עַד שְׁבָאוּ לְאַיִּזה בְּפֶר וּגְבָנָסוּ אֲלֹו
הַבָּנִים בְּאַיִּזה בֵּית, וְהֵyo מְרַחְמִים עַלְיָהָם וְנַתֵּן לָהֶם לְחָם וְחַזְרוֹ
וּגְבָנָסוּ בְּאַיִּזה בֵּית, וְנַתֵּן לָהֶם גַּסְיכָן, וְהֵyo מְחַזְוִירִים עַל הַפְּתָחִים
וּרְאוּ שְׁזֶה טֹב לְפָנֵיהֶם וְעָשׂוּ בִּינֵיהֶם שְׂיִיחָיו תָּמִיד בְּיַחַד וְעָשׂוּ
לָהֶם שְׁקִים (שְׁקוּרִין טֶאָרְבִּים) גְּדוֹלוֹת, וְהֵyo מְחַזְוִירִים עַל הַפְּתָחִים,
וְהַלְּכוֹ עַל בֶּל הַשְּׁמָחוֹת: עַל סְעוֹדַת בְּרִית מִילָּה וְעַל חַתְּנוֹת, וְהַלְּכוֹ
לָהֶם לְמָקוֹם אַחֲרֵי וְהַלְּכוֹ לְעִירֹת, וְהֵyo מְחַזְוִירִים עַל הַפְּתָחִים וְהַלְּכוֹ
עַל הַיְרִידִים, וְיִשְׁבּוּ בֵּין הַבְּעַטְלָיְרִשׁ [קַבְצָנִים] כְּדָרָךְ שְׁיוֹשָׁבִים שָׁם
עַל "הַפְּרִיזְבִּים" [אַצְטָבָאות-אַבָּן] עַם הַפְּטָעָלִיר [צְלָחָת לְאִסְיפָת
מְטוּבָות] עַד שְׁהִיוּ אֲלֹו הַבָּנִים מִפְּרָסְמִים אֲצָל בֶּל הַבְּעַטְלָיְרִשׁ בְּיַ
כָּלָם הַכְּפִירָה אַוְתָם, וְיִדְעַו מֵהֶם שְׁאֲלֹו הֵם הַבָּנִים שְׁגַּאֲבָדוּ בִּעיר
בְּגַ"ל פָּעָם אֲחָד הִיה יְרִיד גָּדוֹל בְּאַיִּזה עִיר גָּדוֹלָה וְהַלְּכוֹ לְשָׁם

אָנָּה תְּנַתֵּן וְלֹא יַעֲבֹר תְּנַתֵּן וְלֹא יַעֲבֹר תְּנַתֵּן וְלֹא יַעֲבֹר
לְתַתְנוּ אָנָּה פִּזְבְּחַת זָצַע לְאָנָּה שְׂדֻגָּה מִקְזָה שְׂדֻגָּה רֶבֶבָּה זָהָה תְּזַקְזַּע לְפָלָא
חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יָצָא לְאָרֶר עַי הַזָּאת נִצְחָת וְאַנְחָת שְׁעִיר הַמִּידּוֹת ۳۰

הַבְּעִטְלִירְשׁ, וְאָלוּ הַבְּגִים הַלְכָו גַּמְיכָו לְשָׁם וּבָא עַל דִּעָת
הַבְּעִטְלִירְשׁ שִׁישְׁדָכוּ אַת אָלוּ שְׁנִי הַבְּגִים, שִׁישְׁאָו זֶה אַת זֶזֶז וְתַכְפָּ
שְׁדָבָרוּ זֶאת קָצָת בְּעִטְלִירְשׁ-הַוְּטָב הַדָּבָר מִאָד בְּעִינֵי כָּלָם, וְגַמְרוּ
הַשְׁדוֹךְ אָבָל אֵיךְ עֹשֵׂין לְהָם חַתְגָּה?! וְגַתְיִעְצָו בְּאָשָׁר שְׁבִיּוֹם
פְּלוֹגִי יְהִיה סְעוֹדָה שֶׁל יוֹם הַלְּדָת הַמְּלָךְ, (שְׁקוֹרִין מִינִיגִים), וַיְלַכְוּ לְשָׁם
כָּל הַבְּעִטְלִירְשׁ וּמִמָּה שִׁיבְקָשׁוּ לְעַצְמָן שָׁם, בְּשָׁר וְלָחֶם, מִזָּה יַעֲשׂוּ
חַתְגָּה וּבָנָה הַיָּה וְהַלְכָו לְשָׁם עַל הַמִּינִיגִים כָּל הַבְּעִטְלִירְשׁ, וַיְבָקָשׁוּ
לְהָם לָחֶם וּבְשָׁר, וְגַם קָבָצָו מָה שְׁגַשְׁתִּיר מִן הַסְּעוֹדָה בְּשָׁר וְלָחֶם
(שְׁקוֹרִין קוֹלִיטָשׁ) [חַלוֹת גְּדוֹלוֹת מִיוֹחָדוֹת לְשֶׁמֶחוֹת] וְהַלְכָו וְחַפְרוּ בָּורָ
גְּדוֹלָה שִׁיהִיא מִחְזִיק מִאָה אַנְשִׁים, וְכֹפֹו אַתָּו עִם קָנִים וְעַפְרָ וְזָבָל
וְגַבְגָּסוּ לְשָׁם כָּלָם, וְעַשְׂוּ שָׁם חַתְגָּה לְאָלוּ הַבְּגִים הַגְּלָל, וְהַכְּנִיסָו
אַתָּם לְחַפָּה וְהִי שְׁמָחִים שָׁם מִאָד מִאָד וְגַם הַחַתָּן וְהַכָּלה הִי
שְׁמָחִים מִאָד וְהַתְּחִילוּ לְזַכְרָה הַחֲסִידִים שְׁעִישָׁה עַמְּהָם הַיָּם יַתְּבִּרְךָ
בְּהִיּוֹתָם בְּיִעָר וְהִי בּוֹכִים וְהִי מִתְּגַעֲגָעִים מִאָד: אֵיךְ לוֹקְהֵין לְכָאן
אַת הַבְּעִטְלִיר הַרְאָשׂוֹן הַעֲוָר, שְׁהַבְּיאָ לְנוּ לְהָם בְּיִעָר? וְתַכְפָּ וּמִיד
בְּתוֹךְ שְׁהִי מִתְּגַעֲגָעִים מִאָד אַחֲרֵי הַבְּעִטְלִיר הַעֲוָר, עֲגָה וְאָמָרָ:
הַגְּנִי! הַגָּה בְּאָתֵי אַצְלָכָם עַל הַחַתָּה וְאַנְיִ נוֹתֵן לְכָם מִתְּנָה
לְדָרְשָׁה (שְׁקוֹרִין דָרְשָׁה גִּישָׁאָגָק), שְׁתַּחַיְוּ זְקִנִּים בְּמוֹגִי! בַּי בְּתַחְלָה
בְּרַכְתִּי אֶתְכֶם בָּזָה, וְעַכְשֵׁיו אַנְיִ נוֹתֵן לְכָם זֶאת בְּמִתְּנָה גִּמְוָרָה
לְדָרְשָׁה: שְׁתַּחַיְוּ חַיִים אֶרְכִּים בְּמוֹגִי וְאַתָּם סְבוּרִים שְׁאַנְיִ עַזְרָ? אֵין
אַנְיִ עַזְרָ בָּלְלָ רַק שְׁבָל זָמָן הַעוֹלָם בָּלוּ, אֵינוֹ עֹלָה אַצְלִי בְּהִרְפָּ עַזְרָ
וְעַל בָּנָה גְּדָמָה בְּעִיר, בַּי אֵין לוֹ שָׁום הַסְּתָבָלוֹת בָּל עַל הַעוֹלָם, מַאֲחָר שְׁבָל
זָמָן הַעוֹלָם אֵינוֹ עֹלָה אַצְלִי בְּהִרְפָּ עַזְרָ וְעַל בָּנָה אֵין שִׁיךְ אַצְלִי הַסְּתָבָלוֹת וְרַאֲיהָ
בְּזָה הַעוֹלָם בָּל) וְאַנְיִ זָקָן מִאָד, וְעַדְיוֹן אַנְיִ יְגִיק [צְעִיר מִאָוד] לְגַמְרִי,
(הַיָּנוּ יְוָגָג) וְלֹא הַתְּחִלְתִּי עַדְיוֹן לְחַיּוֹת בָּל וְאַפְּ עַל פִּי בָּנָה אַנְיִ זָקָן מִאָד

ולא אני ב עצמי אומר זאת, רק שיש לי הסכמה על זה מהגשר הגדול ואספר לכם מעתה: (כל זה הוא דברי העיר הניל).

שְׁפָרֶר שְׁלָקָה שְׁלָרָאָה קְהַלְקָה

(י) שתה מעט וחזר ושתה אם יש מתחלת שתיה ראשונה עד סוף שתיה אחרונה כדי שתית רביית מctrפין לשיעור ואם לאו אין מctrפין ויש אמרים שישור צירוף השתיות כדי אכילת פרם כמו צירוף אכילות: הנה מותר ליגע ביום הכיפורים באוכלי ומשקים וליתן לקטנים ולא היישגנו שיأكل או ישתה אם יגע (תא"ז סימן קמ"ז):

סימן תריג (ה) אסור לרוחץ ביום הכיפורים בין בחמין בין בצונן ואפילו להושיט אצבעו במים אסור ואם היו ידיו או רגליו או שאר גופו מלוכלכים בטית או בצואה או שנטה דם מהוטמו מותר לרחתם שלא אסרו אלא רחיצה של תעוג: (ג) נוטל אדם ידיו שהרי אצבעותיו ולא יכוון להנאת רחיצה רק להעביר הרוח רעה מעלה הידיים (הגחות מיומני): (ג) אם הטיל מים ושפשף בידו או עשה צרכיו וקנח מותר לרוחץ דזהה ליה ידיו מלוכלכות (ורוחץ עד סוף קשרי אצבעותיו) ואם רוצח להתפלל אפילו לא קנח נמי מותר ליטול עד סוף קשרי אצבעותיו: הנה וכן כהן העולה לדוכן נוטל ידיו אף ע"פ שהן טהורות דבל רוב רוחב רחיצה שאינו מכובן בה לטעוג מותרת (הגחות מיומני פ"ב מהלכות יו"ב מהרי"ל) ולכון אפילו בא מן הדרך ורגליו כהן מותר לרחתן (בית יוסף בשם הגחות מיומני וסמ"ג וטור הלכות ט"ב): (ל) מי שהוא אסטנים ואין דעתו מושבת עליו עד שיקנה פניו במים מותר: הנה ונহגו בזה להחמיר ואפילו ברחיצה העינים שהוא קצר רפואי נהגו להחמיר (מהרי"ל) ואסור לרוחץ פיו ביום הכיפורים כמו שנתבאר לעיל סימן

צַק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תלה צַק פֶּרֶץ תְּזִצְׂעֵל "אֲזֵר אֲשֵׁר מִקְוָה שְׂדֵךְ אֲחֵר פֶּסֶפֶרֶץ רְבָבָע אֲזֵה תְּזִקְׂעֵז לְפָלֵל" 30
"צַק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הוצאה "נְצָחָת וְנִצְחָה" שע"י ישיבת תיקון המידות 31

תקמ"ז סעיף ג': (ה) החולך לבית המדרש או להקביל פני אביו או רבו או מי שנadol ממנו בחכמה או לצרכי מצוה יכול לעبور במים עד צוארו בין בהליכה בין בחזרה בלבד שלא יוצא ידו מתחת שפת חלוקו להגביה שלו חלוקו על זרעו והוא שלא יהיה המים רודפים דאם כן אף בחול אסור מפני הסכנה אפילו אם אינם מגיעים אלא עד מתנים: (ו) הא דשרוי לעبور בגופו במים לדבר מצוה דоказ לעبور בגופו במים עצמן אבל לעبور בספינה קטנה יש מי שאוסר: (ז) הרבה אמר לעبور במים כדי ליד אצל תלמיד: (ח) החולך לשמר פירותיו מותר לעبور במים בהליכה אבל לא בחזרה: הגה וכל מקום דמותר לעبور במים אפילו היה לו דרך שיכול להקייף ביבשה מותר לעبور דלמעט בהילוך עדיף טפי (א"ז): (ט) אסור להצטנן בטיט לח אם הוא טופח על מנת להטפיח ואסור להצטנן בכלים שיש בהם מים אפילו הם חקרים בין חרם בין של מטבח אבל אם הם רכים מותר וכן בפירות ובתינוק: הגה ואסור לשירות מהה מבועוד يوم ולעשותה כמו כן כלים נגובים ולהצטנן בה ביוז"ב דחיישין שמא לא תנגב יפה ויבא לידי סחיטה (הגחות מיימוני פ"ב ומרדי וממ"ק ומנהגים) החולה רוחץ בדרך אע"פ שאינו מסוכן (רמב"ם): (י) כלה כל שלשים יום מותרת לרוחץ פניה: (יא) מי שראה קרי בזמן הזה ביום הכיפורים אם לח הוא מקנהו בmph ודיו ואם יבש הוא או שנתלכלך רוחץ מקומות המלוכלכים בו בלבד ומתפלל ואסור לרוחץ גופו או לטבול אע"פ שבשאר ימות השנה הוא רגיל לטבול לתפלה: (יג) בזמן הזה אסור לאשה לטבול ביוז"ב אפילו הגיע זמן טבילהה בו ביום:

מיין תריד (ה) אסור לסוך אפילו מקצת גופו ואפילו אינו אלא להעביר הזומה אבל אם הוא חולה אפילו אין בו

סכנה או שיש לו חטאין בראשו מותר:

שְׁפָרָר לְקָאֵט אַתְּפָלְזָה עַזְּזָה:

שצוז: מלוא רחמים, קדוש ונורא, "עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת עד אין חֶקֶר, נְסִים וְגַפְלָאות עד אין מִסְפָּר", עשה עַמְנוּ פָלא לְחִים, וְהַחְזִירָנוּ בַתְשׁוּבָה שֶׁלֶמֶה לְפָנֵיכָה וַיַּכְנֵנוּ לְהַתְקִרְבָּה לְצִדְיקִים אֲמַתִּים הַקְדּוֹשִׁים בְקָדְשָׁת הַבְּرִית בַתְכִלִית הַקָּדְשָׁה, באָפָן שְׁגַזְבָּה עַל יָדָם שִׁימְשָׁד עַלְיָנוּ תָמִיד קָדְשָׁת וִפְרִישָׁות מִשְׁהָ רַבָּנוּ עַלְיוּ הַשְׁלוֹם שַׁהַמְשִׁיךְ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל בְשֻׁעָת קְבִלָת הַתּוֹרָה וְעַל יְדֵי זה נִזְבָּה לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה בְכָל פָעָם מִחְדָשׁ, שְׁגַזְבָּה לְקַבֵּל עַלְיָנוּ מִעְתָה בְאֶמֶת לְאֶמֶת, לְשִׁמְרָה וְלְעַשׂוֹת וְלִקְיָם אֶת כָל דְבָרִי תֹרַתְךָ בְאַהֲבָה וְגַזְבָּה לְהִגּוֹת בַתּוֹרַתְךָ הַקְדּוֹשָׁה יוֹמָם וּלְילָה, וְתָאִיר עִינֵינוּ בַתּוֹרַתְךָ, עד שְׁגַזְבָּה לְחַדְשָׁה חַדְוִישָׁן אֲמַתִּים בַתּוֹרַתְךָ הַקְדּוֹשָׁה בְכָל יוֹם וַיּוֹם, וּבְפָרֶט בְשִׁבְתּוֹת וַיִּמְיָם טוֹבִים, באָפָן שִׁיחָיו לֵי תָקוֹן גָדוֹל לְנִפְשֵׁי וּרוֹחַי וְגַשְׁמָתִי וְאַזְבָּחָה עַל יְדֵי חַדְוִישִׁי וּבְאוֹרִי הַתּוֹרָה שִׁימְשָׁד עַל יַרְאָה גְדוֹלָה וּבוֹשָׁה נֹרָאָה מִפָּנֶיךָ, וְתָהִיה יַרְאָתָה עַל פָנֵיכָי זֶה הַבּוֹשָׁה לְבִלְתִּי אַחֲטָא עוֹד מִעְתָה וְעַד עַזְלָם:

שצוז: רבונו של עזלם זבני לבושה דקדשא שआזבה להתריא ולהתביש מפניך תמיד לבי לעשיות שום דבר שהוא בנגד רצונך ואפלו כשבארצה לעשיות איזה מצוה, אזבה להتبיש ממך הריבת מפני המצוה הקדושה והנוראה בעצמה כי בפה יזבח נער במוני לעשיות מצוה לגדל תדרת יקרת נוראות קדישת כל מצוה ומץוה, אשר נוראות קדישת כל מצוה ומץוה שגביה וגדלה מאד מאד, וכי עוצר כח להתפאר שראוי [שהוא ראוי] לעשיות מצוה לפניך התבрад ובפרט לפני גדל רחוקנו ממך על ידי עזנותינו ובשענו הרבה, כאשר יודע כל אחד בנסח, בודאי ראוי שתפל יראה

זֶלְקָן נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

לְגַתְמָן → אֲנָפָר פָּזָה רַצִּית אַצְּעָל "אֲנָר אֲנָפָר מִקְוָה שְׂדָךְ אֲנָה רַבְּנוֹ אֲנָה תְּקֹזָעַ לְפָלָא" →
"חַק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר עַי הַוּצָאת "נְצָחָת וְאַגְּנָחָת" שְׁעִיר יִשְׁיבָת תִּיקְוָן המידות 30

וּבוֹשָׁה גְּדוֹלָה עַל פְּנֵינוּ כִּשְׁאָנוּ רֹצִים לְעֹשֹׂת אֵיזָה מְצֻוָּה כִּי מֵי
אֲנָכִי שְׁאַזְּבָה לְחַטָּף הַתְּפִלִּין הַקְדּוֹשִׁים וְהַגּוֹרָאים שָׁם כַּתְּרִי
דִּמְלָכָא וְלְהַגִּיחָם עַל רָאֵשִׁי וּזְרוּעִי הַפְּגָנוּמִים מִאֵד, וְלְהַתְּעַטֵּפָ
בְּעַטּוֹפָא דְּמְצֻוָּה בְּלִבּוֹשָׁיוν דִּמְלָכָא, בְּקַדְשָׁת הַצִּיצִית הַקְדּוֹשִׁים
וְהַגּוֹרָאים וּבָן בְּשָׁאֵרִי הַמְצֹות, כִּי הַמְצֹות בְּעַצְמָן קְדוֹשִׁים וְגּוֹרָאים
מִאֵד מִאֵד בְּלִמְצֻוָּה וּמְצֻוָּה וּלְפָנִי מֵי אָנִי עוֹשָׁה הַמְצֻוָּה, לְפָנִי מֶלֶךְ
מֶלֶכִי הַמֶּלֶכִים הַקְדּוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא, אַיִם וּגְוֹרָא וְאַדִּיר וּכְוֹ, אֲשֶׁר
לְגַדְלָתוֹ אֵין חִקָּר וְאֵם הָיִתִי זֹכָה לְדַעַת אַמְתִּי בְּלִשְׁהָוָא, בְּוּדָאי
הָיָה נֹפֵל עַל פָּנִי בְּוֹשָׁה גְּדוֹלָה אַפְלוֹ לְעֹשֹׂת מְצֻוָּה וְאַפְלוֹ לְהַוּשִׁיט
הַמְּאָכֵל לִפְנֵי, הָיָה רָאוּי שִׁיחָה לִי בְּוֹשָׁה גְּדוֹלָה, כִּי מִאן דָּאכִיל
דָּלָאו דִּילִיה בְּהִית לְאַסְטְּבּוֹלִי בְּאַפִּיה מִכְלָל שְׁבָן וּכְלָל שְׁבָן שְׁרָאוּי
שִׁיחָה לִי בְּוֹשָׁה וּירָאָה גְּדוֹלָה לְבָלִי לְעֹשֹׂת שָׁום עֲבָרָה וְחַטָּא
וּפְגָם חָם וּשְׁלוּם, כִּי עֲבָרָה אֵינָה שִׁיכָה לְאִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּלָל, כִּי
נִפְשָׁוֹת בְּלִי יִשְׂרָאֵל בְּשֶׁרֶשֶׁם רְחוֹקִים מַעֲבָרוֹת לְגִמְרִי, וְאֵין עֲבָרָה
שִׁיכָה לְגַפְשׁ יִשְׂרָאֵל בְּלָל:

שְׁצָחָ: רְבוּגָנוּ שֶׁל עַזְלָם מַלְאָה רְחָמִים, זְבָנִי לְהַתְּקִרְבָּה לְצָדִיקִים
אַמְתִּים וְלִשְׁמַעַן מִפְּיָהֶם הַקְדּוֹשׁ חַדּוֹשִׁי וּבְאוֹרִי הַתּוֹרָה, בְּאַפְנֵן שְׁעַל
יָדֵי זֶה יְהִיָּה גַּמְשָׁה עַלְיִי יִרְאָה וּבְוֹשָׁה גְּדוֹלָה מִפְנִיק וְתְּהִיָּה יִרְאָתָה
עַל פָּנִי לְבָלָתִי אַחַטָּא עַזְדָּבָל מִעְתָּה וְעַד עַזְלָם וְיְהִיָּה גַּמְשָׁד עַלְיִ
תְּמִיד הַיִּרְאָה וּהַבְּוֹשָׁה דְּקַדְשָׁה שְׁזַבּוּ בְּלִיל יִשְׂרָאֵל בְּמַעַמְדָה הַקְדּוֹשׁ
בְּהַר סִינְיָה בְּשִׁעְתָּה קְבִּلتָה הַתּוֹרָה, בְּמוֹ שְׁבָתּוֹבָ: "וַיַּלְבִּעְבֹּר תְּהִיָּה
יִרְאָתָה עַל פְּנִיכֶם לְבָלָתִי תְּחַטְּאָוּ":

שְׁצָטָ: רְבוּגָנוּ שֶׁל עַזְלָם מַלְאָה רְחָמִים הַרְוֹצָחָה בְּתִשְׁוּבָה, הַצּוֹפָה
לְרַשְׁעָ וְחַפְץ בְּהַצְּדָקוֹ זְבָנִי בְּרְחָמִיךְ שְׁאַזְּבָה לְרֹאֹת בְּשַׁתִּי וּכְלִמְתִּ
בְּאֶמֶת, עַד שְׁאַזְּבָה עַל יָדֵי הַבְּוֹשָׁה לְשׁוֹב מִעְתָּה בְּתִשְׁוּבָה שְׁלָמָה

סִדְרַ חָלְמֹד לַיּוֹם כֶּבֶן מִנְחָם אֲבָבָה

לְתַתְמָה

לִפְנֵיכֶךָ בְּאֶמֶת "הַשִּׁיבָנִי וְאַשְׁזָבָה כִּי אַתָּה [ה'] אֱלֹקִי", הַשִּׁיבָנִי
אָבִינוּ לְתֹרְתָּךְ וְקָרְבָנּוּ מִלְכָנוּ לְעָבֹדְתָךְ וְהַחֲזִירָנוּ בְתִשְׁזָבָה שֶׁלְמָה
לִפְנֵיכֶךָ וְזַכְנִי עַל יְדֵי הַתִּשְׁזָבָה לְחַיִם אָמָתִים חַיִם גְּצִחִים, כְּמוֹ
שְׁכַתּוֹב: "הַחֲפִץ אֲחַפֵּץ מוֹת רְשָׁעַ נָאָם ה' אֱלֹקִים הַלָּא בְשׁוּבוֹ
מִדָּרְכֵיכּוּ וְחַיָּה", וְגַאֲמָרָה: "כִּי לֹא אֲחַפֵּץ בְּמוֹת הַמֶּת נָאָם ה' אֱלֹקִים
וְהַשִּׁיבוֹ וְחַיָּה":

תְּזַכְנֵנוּ בְּרַחְמֵיכֶךָ הַרְבִּים בְּזִכְוֹת הַצְדִיקִים שְׁגִזְבָּה לְחַיִם
גְּצִחִים, שִׁיחִיה גְּחִיה אֲצִלָּנוּ הַשְּׁפָלוֹת שֶׁל מֹשֶׁה רַבָּנוּ עַלְיוֹ הַשְׁלוֹם
הַמְלָבֵשׂ אֲצֵל כָּל אָחָד וְאָחָד מִישְׁרָאֵל בְּכָל אָבָר וְאָבָר כִּי
בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים עַתָּה הַשְּׁפָלוֹת וְהַעֲנֹוה הַזָּאת גְּעָלָם וְגַסְטָר
אֲצִלָּנוּ בְּבִחִינַת מִיתָה, וְעַל כֵּן אֵין אָנוּ זַכְרִים לְעֲנֹוה אָמָתִית
לְהַרְגִישׁ שְׁפָלוֹתֵנוּ בְּאֶמֶת לְאֶמֶת כֶּרֶאָוי זַכְנֵנוּ בְּרַחְמֵיכֶךָ הַרְבִּים
לְחַיִם אָמָתִים חַיִם גְּצִחִים, שִׁיחִיה גְּמַשֵּׁךְ עַלְינוּ גַם עַתָּה בִּחִינַת
תִּחְיַת הַמֶּתִים, שִׁיחִיה גְּחִיה וְיָקוּם בְּתִחִיה, הַעֲנֹוה וְהַשְּׁפָלוֹת שֶׁל
מֹשֶׁה רַבָּנוּ, הַמְלָבֵשׂ אֲצֵל כָּל אָחָד וְאָחָד בְּכָל אָבָר וְאָבָר:

תָא: אָדוֹן יְחִיד הַעֲנֹה בְּאֶמֶת, זַכְנֵנוּ לְעֲנֹה אָמָתִית כְּרַצּוֹנָה הַטּוֹב,
שְׁגִזְבָּה לְעֲנֹה בִּתְכִלִית הַשְׁלָמוֹת, שְׁעֲנֹה בָזָאת הִיא בִּחִינַת חַיִם
עוֹלָם הַבָּא, בִּחִינַת תִּחְיַת הַמֶּתִים, בִּחִינַת חַיִם אָמָתִים וְגְצִחִים
שֶׁל כָּל אָבָר וְאָבָר, בִּחִינַת בְּטוּל בְּאֶמֶת אֶל הָאֵין סֻפָּה בְּרוֹךְ הוּא
עד שְׁגִזְבָּה לְטֻעם גַם בְּעוֹלָם הַזֶּה בִּחִינַת חַיִם עוֹלָם הַבָּא, בִּחִינַת
עֲנֹג שְׁבַת בְּאֶמֶת, "לֹא אָמוֹת כִּי אֲחִיה וְאַסְפָר מַעֲשֵׂי יְהָ":

תָב: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, לְעֵצֶם גְּשֻׁמִיּוֹתִי וּרְבָר עֲונֹתִי וּפְשָׁעִי
הַעֲצֹמִים, אֵין מֶלֶה בְּלִשׁוֹנִי לְסִידָר תִּפְלָה לִפְנֵיכֶךָ עַל זֶה לִזְבָות
לְעֲנֹה אָמָתִית, כִּי עֲנֹה גְּדוֹלה מְכֻלָּם וּבְעוֹנוֹתִי הַרְבִּים אִינְגִי יוֹדֵע
שָׁום דָּרְךָ מִדְרָכֵי הַעֲנֹה הָאָמָתִית כִּי כָּבֵר גְּלִית לְנוּ שְׁאַיִן רַצּוֹנָה

אָזְקֵנִי נְתַנֵּן וְלֹא יַעֲבֹר
לְגַתְמָנָה כְּאֵשׁ פֶּזֶחַ רְבָבָה שְׂדֵךְ מְקוֹזָה שְׂדֵךְ אַחֲרֵי רְבָבָה תְּזַקְזֵז לְפָלָל

בְּעִנְוֹה פְּסֻוֹלָה, וְאֵין רְצֹנָה שִׁיחִיה הָאָדָם גְּבוּזָה וְחִלְשָׁה בְּדִעָתוֹ
בְּדִרְכֵי עֲבוֹדָתוֹ מִכֶּל שְׁכֵן שְׁאָסָור לְהִיוֹת בְּעַצְבּוֹת וּמְרָה שְׁחוֹרָה
חַם וּשְׁלוֹם רָק אַדְרָבָא כֶּל אַחֲד צְרִיךְ לְהִחְיוֹת אֶת עַצְמוֹ, וְלִשְׁמַחַת
אֶת עַצְמוֹ, וְלִחְזַק אֶת עַצְמוֹ בְּכֶל פָּעָם בְּכֶל מִינִי הַתְּחִזְקָות לְבָלִי
לְפָל בְּדִעָתוֹ כָּלֶל, כִּי שְׁלָא לִיאַש אֶת עַצְמוֹ חַם וּשְׁלוֹם וְעַל פִּי רַב
צְרִיכָיו לְהַתְּחִזֵּק אֶת עַצְמוֹ בְּגַד כָּל הָעוֹלָם כָּל, לְבָל יוֹכֵל לְמִנְעָן
אָוֹתוֹ שָׁוָם מִזְגָע וּמַעֲכָב וּעֲתָה אֵיךְ יִזְבַּח גְּבָעָר מִדְעָת כְּמוֹגָן,
לְהַפְּיק דָרְכֵי הַעֲנָוה בְּאֶמֶת בַּי שְׁגִיאָהֶם הִי בְּעֹזֶבֶרֶי, הַז מִדְתָּה הַגְּאוֹה
וְגַפּוֹת הָרוֹחַ הַז עֲנָוה פְּסֻוֹלָה, בַי שְׁגִיאָהֶם מִזְיקִים הַרְבָּה, וְאֵיךְ זָכִין
לְהַגְּזֵל מִשְׁגַי דָרְכִים הַרְבָּעים הַפְּגָנוּמִים הָאָלָה, וְלִזְפּוֹת לְעֲנָוה
אֲמַתִּית, לְעֲנָוה שֶׁל מִשְׁהָ רְבָנוֹ וּשֶׁל כָּל הַצְדִיקִים הַגְדוֹלִים
הָאֲמַתִּים, שְׁעֲנָה הַזָּאת הִיא חַיִם גְּצָחִים שֶׁל עַולָם הַבָּא, בְּחִינַת
תְּחִיַת הַמְתִים: